

РЕШЕНИЕ

№ 3102

гр. София, 10.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35
състав**, в публично заседание на 12.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **11446** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на Й. Е. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], бул. С. шосе, № 9, вх. Е, ет. 7, ап. 114, срещу Заповед № ЧР-П-101/28.11.2022 г. на министъра на икономиката и индустрията, с която на основание чл.103, ал.1, т.7 от Закона за държавния служител е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя за длъжността „директор“ на дирекция „Външноикономически политики“, считано от 29.11.2022 г., поради завръщане на замествания служител.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради издаването ѝ при неспазване на установената форма, при съществено нарушение на материалния закон и в несъответствие с целта на закона. Сочи се, че със Заповед № ЧР-И-01/07.01.2022 г. на министъра на икономиката на Република България, на осн. чл.15 от ЗДСл, жалбоподателят бил назначен на длъжност „директор“ на дирекция „В. политика“ по заместване на служителя Д. С. Н., считано от 10.01.2022 г. Посочено е също, че във връзка с преобразуването на Министерство на икономиката в Министерство на икономиката и индустрията, бил назначен на същата длъжност по заместване на Д. Н., а отделно от това назначен и на длъжност „главен секретар“ по вътрешно съвместителство, считано от 01.03.2022 г. На 16.05.2022 г., министърът на икономиката и индустрията с две последователни заповеди (Заповед № ЧР-П-33/16.05.2022 г. и Заповед № ЧР-П-34/16.05.2022 г.)

прекратил служебните правоотношения с жалбоподателя за двете позиции, които след съдебен контрол били отменени като незаконосъобразни. Твърди се, че след влизане на Решение № 6102/24.10.2022 г. по описа на АССГ, с което била отменена заповедта за прекратяване на служебното му правоотношение за длъжността „директор“, в законоустановения срок, на 24.11.2022 г. подал уведомление до министъра на икономиката и индустрията и до ресорния заместник-министър, с което ги уведомил, че ще се яви в министерството на 28.11.2022 г. или на 29.11.2022 г., за да заеме длъжностите преди незаконосъобразните уволнения. На 25.11.2022 г., получил по имейл Заповед № РД-16-1442/25.11.2022 г., с която министърът на икономиката и индустрията го допуснал до заеманата преди уволнението от длъжност „директор“ на дирекция „В. политика“, считано от 28.11.2022 г., при условията на чл. 15 от ЗДСл. Твърди се, в изпълнение на горесцитираната заповед от 25.11.2022 г., след явяването при работодателя, бил уведомен, че титулярът – Д. Н., се завърнала на работа, след което бил назначен временно изпълняващ длъжността, считано от 02.11.2022 г. и бил обявен конкурс за позицията със срок за подаване на документи от 16.11.2022 г. до 25.11.2022 г. С горните мотиви, жалбоподателят твърди, че на 28.11.2022 г., му била връчена процесната заповед, с която на осн. чл.103, ал.1, т.7 ЗДСл служебното му правоотношение за заеманата длъжност „директор“ било прекратено поради завръщане на замествания държавен служител. Изложени са подробни съображения за наличието на пороци в обжалвания акт – липса на съществена информация. Сочи се също, че в заповедта е налице явно противоречие в мотивите за издаването ѝ. Изложени са съображения за липса на съществени реквизити в обжалвания акт, с което е нарушена нормата на чл.59, ал.2, т.1 и т.7 АПК. В заключение се излага обосновава твърдението, че заповедта е издадена при съществено противоречие с чл.57, ал.2 от Конституцията на Република България, тъй като била издадена при злоупотреба с власт. Към съда е отправено искане за отмяна на Заповед № РД-П-101/28.11.2022 г. на министъра на икономиката и индустрията, поради явното ѝ несъответствие с материалния и процесуалния закон. Направено е и искане по реда на чл.104, ал.1 от ЗДСл за присъждане на обезщетение в размер на 25 800 лева. Претендират се разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалните си представители адв. Й. и адв. К., надлежно упълномощени, изразява становище, че оспорената заповед може да бъде отменена на поне три основания, а именно: съдържащите се в нея взаимно изключващи се мотиви, неизпълненият състав на хипотезата на чл.103, ал.1, т.7 от ЗДСл и липсата на волеизявление от страна на титуляра Н. в представеното като доказателство пълномощно, „подписано“ от нея, с което е стартирала процедурата по изменение на служебното ѝ правоотношение, прието от органа като настъпил факт на завръщане на титуляра. По делото са представени писмени бележки от всеки процесуален представители. Претендират се разноски, съобразно представени списък. Ответната страна – министъра на икономиката и индустрията, чрез процесуалния си представител юрк. С., изразява становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на оспорената заповед. Уточнява, че заповедта за прекратяване на служебните правоотношения с жалбоподателя е издадена поради завръщане на замествания титуляр. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

С определение от 22.12.2022 г. на АССГ, Първо отделение, 35 състав /л.66/, настоящият съдебен състав разделя производството по предявения от Й. Т. иск с

правно основание чл.121, ал.1, т.3, вр с чл.104, ал.1 от ЗДСл за осъждане на Министерство на икономиката и индустрията, като оставя за разглеждането жалбата в частта, в която се иска отмяна на Заповед № ЧР-П-101/28.11.2022 г. на министъра на икономиката и индустрията, с която на основание чл.103, ал.1, т.7 от Закона за държавния служител е прекратено служебното му правоотношение за длъжността „директор“ на дирекция „Външноикономически политики“.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл.235, ал.2 и чл.236, ал.2 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със Заповед № ЧР-Н-01/07.01.2022 г. на заместник министър-председателя по икономиката и индустрията и министър на икономиката и индустрията, Й. Е. Т. с ЕГН [ЕГН], с висше образование – магистър, специалност „Финанси, кредит и застрахователно дело“, с ранг IV старши за държавен служител, на осн. чл.15 от ЗДСл, е назначен на длъжност „директор“ на дирекция „В. политика“ за заместване на Д. С. Н., считано от 10.01.2022 г. /л.31/.

Със заповед № ЧР-И-16/01.03.2022 г. на министъра на икономиката и индустрията /л.15/, на осн. чл.87а, вр. с чл.15 от ЗДСл, вр. с § 14, ал.1 и § 15 от Преходните и заключителни разпоредби на Постановление № 20 на Министерски съвет за приемане на Устройствен правилник на Министерство на икономиката и индустрията и Министерство на иновациите и растежа, утвърден със заповед № РД-16-53/01.03.2022 г., Т. е преназначен на длъжността „директор“ в дирекция „В. политика“, специализирана администрация, за заместване на Д. Н..

От представените по делото доказателства се установява, че с предложение № 94-Й-24 от 16.05.22г., министърът отправил към Т. предложение по чл.107а от ЗДСл. за прекратяване на служебното правоотношение, считано от 17.05.2022 г., срещу обезщетение в размер на 4-кратния размер на последната основна заплата, което предложение било получено на 16.05.2022 г. Върху същото жалбоподателят ръкописно отразил, че желае да получи допълнителни аргументи във връзка с отправеното му предложение.

На 16.05.2022 г. е издадена Заповед № ЧР-П-33 на заместник министър-председателя по икономиката и индустрията и министър на икономиката и индустрията /л.17/, с която е прекратено служебното правоотношение с Т., считано от 17.05.2022 г.

С Решение № 6102/24.10.2022 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 47-ми състав /л.19-л.24/, Заповед № ЧР-П-33 на заместник министър-председателя по икономиката и индустрията и министър на икономиката и индустрията /л.17/ е отменена като незаконосъобразна и издадена в нарушение на целта на закона. Решението е влязло в сила на 16.11.2022 г., видно от отбелязването на представения по делото препис на съдебния акт.

С уведомление от 24.11.2022 г., изготвено от жалбоподателя до министъра на икономиката и индустрията, с копие до ресорния заместник-министър /л.27/, на влязлото в сила съдебно решение на АССГ и на осн. чл.122, ал.1 от ЗДСл, уведомява, че ще се възползва от правото си да бъде възстановен на предишната си длъжност и ще се яви в министерството на 28.11.2022 г. или 29.11.2022 г., за да я заеме. В тази връзка моли органът по назначаване да определи на коя от двете дати да бъде допуснат до работа.

Със Заповед № РД-16-1442/25.11.2022 г. на министъра на икономиката и индустрията /л.28/, на осн. чл.122, ал.1, чл.104, ал.1 и чл.123, ал.1 от ЗДСл, във вр. с Решение №

6102/24.10.2022 г. на АССГ, Първо отделение, 47 състав, влязло е сила на 16.11.2022 г. и подаденото от жалбоподателя Уведомление вх. № 94-Й-28/24.11.2022 г., Т. е допуснат до заеманата преди уволнението длъжност „директор“ на дирекция „Вътрешноикономическа политика“, с ранг IV, считано от 28.11.2022 г., при условията на чл.15 от ЗДСл, а именно срочно служебно правоотношение, възникнало по заместване на отсъстващ служител, съгласно Заповед № ЧР-И-16/01.03.2022 г. В заповедта е отбелязана основната месечна заплата, както и дължимото обезщетение по чл.104, ал.1 от ЗДСл. Видно от отбелязването върху акта, заповедта е връчена срещу подпис на служителя на 28.11.2022 г.

На същата дата - 28.11.2022 г., на жалбоподателя е връчена процесната Заповед № ЧР-П-101/28.11.2022 г. /л.30/, издадена от министър С., с която на осн. чл.103, ал.1, т.7 от ЗДСЛ, във вр. със Заповед № РД-16-1442/25.11.2022 г. за допускане на Й. Т. на заеманата преди уволнението от длъжност „директор“ на дирекция „В. политика“, при условията на чл.15 от ЗДСл, а именно по срочно служебно правоотношение, възникнало по заместване на отсъстващ служител и като отчита липсата на титуляр, който да бъде заместван към 16.11.2022 г., датата на влизане в сила на Решение № 6102/24.10.2022 г. на АССГ, Първо отделение, 47 състав и към датата на допускане на заеманата преди уволнението длъжност, поради изменение на служебното правоотношение на замествания държавен служител, прекратява служебното правоотношение на Й. Е. Т. с ЕГН [ЕГН], на длъжност „директор“ на дирекция „В. политика“, считано от 29.11.2022 г. В заповедта, като причини за прекратяване на служебното правоотношение е посочено: „поради завръщане на замествания държавен служител“. Посочено е, че на лицето следва да се изплати обезщетение по реда на чл.61 от ЗДСл, както и че заповедта може да бъде обжалвана пред АССГ в 14-дневен срок, считано от датата на връчване. Видно от отбелязването върху акта, заповедта е връчена срещу подпис на служителя на 28.11.2022 г.

По делото е представено поименно разписание на длъжностите на Министерство на икономиката и индустрията, в сила от 01.03.2022 г. /л.43/, видно от което общият брой на щатните бройки е 399, като вписания титуляр на длъжност директор на дирекция „В. политика“ е Д. С. Н..

От представеното поименно разписание на длъжностите на Министерство на икономиката и индустрията, в сила от 16.11.2022 г. /л.46/ е видно, че длъжността „директор“ на дирекция „В. политика“ е вакантна, като функциите на длъжността се изпълняват от назначения по съвместителство служител С. Н. П..

По съдържащите се в административната преписка доказателства, а именно:

I. Молба рег. № 94-Д-313/18.10.2022 г. /л.48/, с отбелязване за подател – Д. Н., директор на дирекция „В. политика“, на 17.10.2022 г. е отправено искане до министъра за изменение на служебното й правоотношение, поради продължително заболяване, като бъде преназначена на длъжност „началник на отдел“ в отдел „Търговски механизми“ към същото министерство;

II. Декларация от 21.10.2022 г. с вписан декларатор – Д. С. Н. /л.49/, на длъжност директор на дирекция „В. политика“, с която декларира своето писмено съгласие служебното й правоотношение да бъде изменено и да бъде преназначена на осн. чл.82, ал.1 от ЗДСл от директор на дирекция „В. политика“ на длъжност началник на отдел“ в отдел „СТО и други международни икономически организации“, считано от 24.10.2022 г;

III. Заповед № 2088/21.10.2022 г., издадена от и.д. главен секретар в Министерство на

икономиката и индустрията /л.51/, с която на осн. чл.58 от ЗДСл, във връзка с подадени Молба рег. № 94-Д-313/18.10.2022 г. и декларация от 21.10.2022 г. от Д. Н., е прекратен разрешението и неплатен отпуск, считано от 24.10.2022 г. и е разрешено ползването на остатъка от неплатения отпуск, считано от 25.10.2022 г.;

IV. Заповед № ЧР-И-822/24.10.2022 г. на министър С. /л.52/, във връзка с подадена Молба рег. № 94-Д-313/18.10.2022 г., Д. С. Н. е преназначена от длъжност „директор“ „В. политика“ на длъжност началник на отдел“ в отдел „СТО и други международни икономически организации“, считано от 24.10.2022 г. Заповедта е връчена срещу подпис на служителя.

По делото е изслушана и приета съдебно-графическа експертиза, изготвена от вещото лице И. П. /л.141 /, която съдът кредитира като обективно и компетентно изготвена, съдържаща отговор на поставените задачи. На въпроса дали подписите върху документите с номера I, II и IV са положени от Д. С. Н., вещото лице достига до заключение, че подписът за „получих заповедта“ в оригинал на Заповед № ЧР-И-822/24.10.2022 г. вероятно не е положен от Д. С. Н.; Подписът за „Д. Н.“ в декларацията от името на Д. Н. от 21.10.2022 г., вероятно не е положен от Д. Н.; Подписът за „С уважение“ в молбата от името на Д. Н. с вх. № 94-Д- 313/18.10.2022 г. вероятно не е положен от Д. Н..

По горните установявания, съдът ще се произнесе с мотивите.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в рамките на законоустановения срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните правни съображения:

При служебната проверка по чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК съдът констатира, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – органът по назначаване.

Съдът намира, че относно формата на акта са допуснати съществени нарушения, които се явяват самостоятелни основания за отмяна на акта. Оспорената заповед е издадена в нарушение на предвидената от закона форма, тъй като не съдържа всички изискуеми реквизити, съгласно чл.108, ал.1 от ЗДСл.

Нормата на чл.108 от ЗДСл определя императивно съдържанието на административния акт, с който се прекратява служебното правоотношение. Три са задължителните реквизити, които следва да намерят отражение в акта - правното основание за прекратяването, длъжимите обезщетения и придобитият ранг на държавна служба. В случая липсва основен реквизит, а именно: придобитият ранг на държавна служба. Безспорен е фактът, видно от самата заповед, че същата не е оформена с придобития от държавния служител ранг. Липсата на задължителен елемент от съдържанието на акта го прави незаконосъобразен, тъй като разпоредбата на чл.108 от ЗДСл има императивен характер. Неспазването на задължителните законови изисквания води до материална незаконосъобразност /Решение № 7151/16.07.2002 г. по адм. дело № 3772/2002 г. по описа на ВАС, петчленен състав/.

На следващо място е налице неяснота относно мотивите за издаване на оспорената заповед. Видно от нейното съдържание, заповедта е издадена с посочена причина „поради завръщане на замествания държавен служител“, което е основание по смисъла на чл.103, ал.1, т.7 от ЗДСл, но независимо от това в нея е налице и

отбелязване, че органът „отчита липсата на титуляр, който да бъде заместван“. Т. противоречие във фактичката обстановка по издаване на оспорения индивидуален административен акт поражда сериозни неясноти относно мотивите за нейното издаване и препятства преценката за нейното законосъобразно издаване на основание чл.103, ал.1, т.7 от ЗДСл.

Разпоредбата на чл.103, ал.1, т.7 от ЗДСл дава възможност на органа по назначаването да прекрати без предизвестие правоотношението с държавен служител, назначен на срочно правоотношение в хипотезата на чл.15 от ЗДСл, поради завръщането на замествания държавен служител. Правоотношението на служителя има срочен характер и подлежи на прекратяване при завръщането на титуляра.

В настоящия случай не са представени годни доказателства за завръщане на замествания служител. Видно от представените като доказателства за завръщането на титуляра Молба вх. № 94-Д- 313/18.10.2022 г., декларация от 21.10.2022 г. и Заповед № ЧР-И-822/24.10.2022 г. на министъра на икономиката и индустрията, на която дата се твърди, че Н. се е върнала на работа и е подписала същата, подписите срещу името на титуляра вероятно не са положени от Д. С. Н., т.е. не произхождат от лицето, сочено като техен издател.

Съгласно приетото и неоспорено заключение назначена СГЕ, кредитирано от настоящия съдебен състав, подписът, положен от името на титуляра Д. С. Н., в сочената за официален документ Заповед № ЧР-И-822/24.10.2022 г. на министъра на икономиката и индустрията не е положен от нея. Вещото лице е достигнало до същото заключение и по отношение на предхождащите заповедта молба и декларация. С оглед на гореизложеното и на основание чл.194, ал.3 от ГПК, съдът приема, че заповедта за преназначаване № ЧР-И-822/24.10.2022 г. на министъра на икономиката и индустрията, издадена на 24.10.2022 г., сочена като основание за издаването на процесната заповед, в частта за подписа на служителя е неистински документ.

Същевременно останалите доказателства, събрани в хода на административното производство – влязло в сила Решение № 6102/24.10.2022 г. на АССГ, Първо отделение, 47 състав, Уведомление вх. № 94-Й-28/24.11.2022 г. от Т., с което заявява желанието да се възползва от правото си да бъде възстановен на заеманата от него позиция преди незаконосъобразното уволнение, както и безспорно събраните в хода на производството доказателства, че замествания служител Д. С. Н., титуляр на длъжността директор на дирекция „В. политика“ не се е завърнал на заеманата преди уволнението на жалбоподателя позицията, навеждат на извода, че жалбоподателят е бил в правото си да бъде възстановен на позицията, която е заемал преди незаконосъобразното уволнение.

От съвкупния анализ на горните обстоятелства, настоящият съдебен състав достига до извод, че правомощията на органа по назначаването са упражнени превратно и не в съответствие с целта на закона, съобразно която следва да се упражнява дадената оперативна самостоятелност на органа по назначаване при прекратяване на служебни правоотношения. Предоставената от закона възможност за преценка трябва винаги да бъде използвана в рамките на закона и в изпълнение на неговата цел. Отклонението от това правило води до превратно упражняване на власт, а нарушаването на изискванията за упражняване на оперативната самостоятелност прави акта несъответен на целта на закона. Проверката за законосъобразност на административния акт (в това число издадения по целесъобразност), освен преценка дали органът не е нарушил съответните законови правила, включва задължително и

отговор на въпроса дали органът не е упражнил превратно предоставените му по закон правомощия, в резултат на което взетото от него решение да противоречи на целта на закона, каквото поведение се констатира в случая.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед за прекратяване на служебното правоотношение е издадена в нарушение на предписаната от закона форма, нарушение на приложимия материален закон и целта на закона, което обосновава извод за незаконосъобразност на административния акт.

При този изход на спора и предвид направеното от страна на процесуалните представители на жалбоподателя искане за присъждане на разноски, на основание чл.143, ал.1 от АПК съдът дължи произнасяне в този смисъл.

Направените от жалбоподателя разноски в настоящото производство са в общ размер на 520,00 лв., представляващи платен депозит за вещо лице в размер на 500,00 лв. (л.82 и л.114), такса за издаване на съдебни удостоверения в размер на 10,00 лв. (л.111 и л.112) и платен държавна такса в размер на 10,00 лв. (л.3). Претендираната сума за платено адвокатско възнаграждение в размер на 1300,00 лв. „за първа инстанция“, вероятно е сумата, присъдена с Решение № 6102/24.10.2022 г. на АССГ, която може да се изиска от съответния съдебен състав. Видно от представеното по делото пълномощно (л.76), в настоящото производство жалбоподателят се е ползвал от безплатна правна помощ по реда на чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, I-во отделение, 35-ти състав,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено, на основание чл.194, ал.3 във връзка с чл.193, ал.2 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК, по заявеното от жалбоподателя Й. Е. Т. с ЕГН [ЕГН] оспорване на подписите за Д. С. Н. в Заповед № ЧР-И-822/24.10.2022 г., декларация от името на Д. Н. от 21.10.2022 г. и Молба вх. № 94-Д- 313/18.10.2022 г., за положени не от лицето Д. С. Н..

ОТМЕНЯ Заповед № ЧР-П-101/28.11.2022 г. на министъра на икономиката и индустрията.

ОСЪЖДА Министерство на икономиката и индустрията на Република България да заплати на Й. Е. Т. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], бул. С. шосе, № 9, вх.Е, ет.7, ап.114, сума в размер на 520,00 лв. (петстотин и двадесет лева), представляваща направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: